

● İbrahim Baz

Maraş'ın Gözyaşları

Şair şehri Maraşın ağladığı an şimdi
Bir bak çarşı pazarı yıkıldı viran şimdi
Şubatın altısında dördü on yedi geçe
Ölüm yağdı göklerden durmakta zaman şimdi

Yıkıldı yandı Maraş koca bir küle döndü
Bu güzel gül şehirden kalan bir duman şimdi
Kubbeler minareler yıkıldı birer birer
Kısık sesle okunur sela ve ezan şimdi

Alt üst oldu haneler nice ocaklar söndü
Kalan gözü yaşlılar diler el-aman şimdi
Binalardan büyükçe nice insanlar göçtü
Cenneti koklar idik sanki kabristan şimdi

Kurudu göz yaşları ağlayamaz oldu göz
Âh eden bir nefestir feryad u figan şimdi
Göbek adı istiklal olan kahraman şehrin
Geceleri zifiri gündüz de zindan şimdi

Canının yarısını toprağa gömenlere
Artık yalan dünyada yaşamak yaman şimdi
Köklerinden söküldü göçebe oldu millet
Göçmen kuşlar misali yollara revan şimdi

Yüreğim alev alev dört yanı yangın yeri
Her alev bir yiğide yazılmış destan şimdi
Gül yüzlü gül kokulu Seyithanoğlu Ali
Göçtü şehit olarak cennette civan şimdi

Hocaların hocası koca Yaşar Alparslan
Dualarla cenneti eyledi vatan şimdi
Gözleri güler idi Mustafa Şekkelî'nin
Viridi kanat eylemiş Uçmak'ta uçan şimdi

Maraş senin göz yaşın büyütür edeleri
Göğsümüzde madalyan dertlere derman şimdi
Ey Maraş sen üzülme kopmaz kalbimiz senden
Vatan sevgisi bize Resul'den ferman şimdi